

[Socialministeren.]

skolens leder har meddelt mig, at trykkeriet har modtaget bestilling fra en kunde, skolen ikke kender, og kunden har betalt den normale pris på arbejdet.

Bay (FP):

Jeg takker for svaret og vil yderligere spørge, om ministeren er enig med mig i, at hvis de mange idealister, såkaldte idealister, havde anvendt de tilsyneladende store former til reklamen for Christiania til i stedet at betale lys og gas og husleje, så havde det være rigtig idealisme. Det andet ligner hykleri.

Voigt (FP)

Når nu Kofoeds skole er draget ind i debatten, så vil jeg finde det relevant i denne sammenhæng at spørge socialministeren, om socialministeren kan oplyse folketinget om, hvornår man agter at få rømmet den ulovlige besættelse af Kofoeds skole, som er foretaget af nogle kvindebevægelser.

Formanden:

Det har ikke relation til det stillede spørgsmål, og socialministeren er ganske frit stillet med hensyn til, om hun ønsker at besvare det.

Socialministeren (Eva Gredal):

Men jeg vil meget gerne besvare det. Jeg synes, hr. Voigt skulle undersøge, hvad det er for en Kofoeds skole, vi taler om. Kofoeds skole i Dronningensgade er ikke Kofoeds skole. Kofoeds skole ligger ude i Nyrneberggade. Den anden institution er solgt til Københavns kommune for længst.

Med hensyn til diskussionen om, hvad pengene skulle bruges til, så vil jeg overlade til de mennesker, der bruger pengene, hvad de vil bruge deres penge til. Det vil jeg ikke tage stilling til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Wamberg (FP) til justitsministeren:

„Finder ministeren den aktion, der den 20. februar 1976 uden dommerkendelse under politiets medvirken blev gennemført mod læge Eva Graungaards bolig i Rødovre,

for forenelig med princippet om boligens ukrænkelighed, jfr. grundlovens § 72?“
(Spm. nr. 335).

Skriftlig begrundelse.

Det er af hensyn til den almindelige retsbevidsthed af største vigtighed at få en klar stillingtagen fra ministerens side til den konkrete aktion.

Rødovre børneværn har i klar modstrid med en enig henstilling fra det udvalg, der er nedsat i henhold til grundlovens § 71, stk. 7, og en lige så utvetydig tilkendegivelse fra socialministeren i folketingets spørgetid den 11. februar 1976 vedrørende samme sag — Birgittesagen — uden dommerkendelse beordret politiet i Rødovre til at foretage husundersøgelse hos tredjeperson.

Jeg finder det nødvendigt at få klarlagt, om ministeren kan billige, at politiet benyttes på denne måde til at krænke grundlovens princip om boligens ukrænkelighed, og om ministeren mener, at politikommissær Vestbirk har handlet rigtigt ved at efterkomme denne ordre, uden at der forelå en dommerkendelse til husundersøgelse, men alene lod politiet deltage i aktionen på — som det viste sig — Rødovre børneværns grundløse mistanke om, at Birgitte opholdt sig hos fru Graungaard.

Justitsministeren (Orla Møller):

Indledningvis vil jeg gerne sige, at jeg ikke finder det rigtigt at komme ind på en nærmere drøftelse af den konkrete sag, som er baggrunden for det stillede spørgsmål.

Om politiets rolle i disse sager kan jeg oplyse følgende: efter børne- og ungdomsforsorgslovens § 34 er bl. a. politiet pligtig at bistå børne- og ungdomsværnene ved gennemførelse af trufne beslutninger. Den egentlige beslutning om f. eks. anbringelse af børn uden for hjemmet træffes af børne- og ungdomsværnene, og politiet yder kun bistand i disse sager.

Efter grundlovens § 72 kan ransagning ske uden retskendelse, hvis der i en lov er hjemmel hertil. Både social- og justitsministeriet gav i 1966 udtryk for, at der i børne- og ungdomsforsorgslovens § 34 var hjemmel til at foretage ransagning uden retskendelse. Det tilføjedes, at spørgsmålets endelige afgørelse henhører under domstolene. Dette er fortsat justitsministeriets og socialministe-